

ת"פ 41318/06/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד זיד תושבי איז"ש

בית משפט השלום בננתניה

08 נובמבר 2017

ת"פ 41318-06-17 מדינת ישראל נ' זיד
מ"ת 41307-06-17

מספר פל"א 264155/2017

לפני כבוד השופט עמיהת פריעז
המאשימה מדינת ישראל

נגד מוחמד זיד תושבי איז"ש
הנאשם

nocchim:

בא כוח מאשימה עו"ד אלמוג בן חמו ועו"ד ניסים סוסי

הנאשם - בעצמו ובא כוח נאשם עו"ד ליעד ידין (סנגוריה ציבורית)

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו, בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

אין מדובר למי שעומד לדין לראשונה, ועל כן הגם שאין חולק כי המנייע לכיניסטו הינו צרפת, לא חלה בעניינו הלכת אל הרוש הידועה.خلف זאת יש מקום לקבוע מתחם בהתאם לפסיקה שנהגה טרם הلتכ אל הרוש (לענין זה רואו

עמוד 1

למשל- ת"פ 25812-05-13 בענין ג'ראדת, ת"פ 4883-07-13 בענין שחאתיות). המדבר בתחום שתחילתו מסר על תנאי וסופה מסר בפועל של 6 חודשים לצד מסר על תנאי, עם אפשרות לשלב קנס.

בתוך המתחם יש לזקוף לזכות הנאשם את הودאותו, אולם מנגד לחובתו כאמור עבר פלילי, אשר כולל 3 הרשעות בעבירות מן העניין ולעתים גם עבירות נלוות כאשר בפעם האחרון הדבר אף הוביל למסר בפועל של 9 חודשים. צוין שגם המשפטים המוקדמים יותר הובילו לתקופות של מסר בפועל אם כי קצרות יותר.

יחד עם זאת, בצדק טוען הסגנו שמדובר בהרשעות ישרות. אומנם הדבר לא מונע להציג לבימ"ש ושבימ"ש ניתן להם משקל וקביעת העונש, אך כאשר ברור שימוש כמעט עצום עשוו הנאשם הורתעו בסופו של דבר מלחזר לדפוס המעשים שאפיין אותו בעשור הקודם, הרי שהמשקל של עבורי הינו פחות למדי.

בנוסף לזכות הנאשם יש לזקוף את העובה שבעת ביצוע העבירה החזיק באישור כניסה למרחב התפר. אומנם הנאשם החליט על דעת עצמו שאישור זה מספיק לתקופה מסוימת בכדי להוות אישור כניסה כללי לשטח המדינה, דבר שהוביל להסתבכוותו ומצדיק את עונשתו. יחד עם זאת, בסופו של דבר הרי שבקבלו את האישור המוגבל הנאשם עבר מסנת בטחונית כך שלמעשה נקבע שאון סיכון הנובע משהיתו בשטח המדינה גם אם באיזור מוגבל. יותר מכך למעשה מקרה זה שקיים באופן מהותי לעבירה היפותטית של כניסה לישראל תוך הפרת תנאי היתר קיים להבדיל מכנסה שבאופן מהותי ללא היתר כלל והרי ככל שהדברים אמורים לגבי עבירות אחרות שמצוות היתר או רשות ישנה אבחנה בין שני סוגי עבירות אלה.

בנוסף על כך יש להביא בחשבון את העובה שה הנאשם נעזר בגין מעשיו במשך 4 ימים, שוחרר לאחר מכן ומזמן חלפו כ- 5 חודשים במהלךם לא שב לסתורו. משמע גם ההליך הנוכחי הרתיע אותו.

בשים לב לכך האמור, סברתי כי באופן עקרוני ניתן לקבל את עדמת ההגנה בדבר הסתפקות במסר מוותנה וקנס. יחד עם זאת, סבורני כי לאור העדר המאסר בפועל שברגיל היה מקום להטילו בשים לב לעבורי של הנאשם, הרי שיש מקום לאזן זאת באמצעות מסר מוותנה ממשך שיבahir לנאים שאל לו לעבור עבירה זו בנסיבות קלות חמורות. כאשר בקשר, הרי שסבירוני כי ניתן להסתפק בחלוקת מההפקדה שהרי גם אז יהיה מדובר בקנס משמעותי בשים לב לרמת הח"ם הדלה באיזור מגוריו של הנאשם.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מסר על תנאי של 6 חודשים במשך 3 שנים מהיום, וה坦אי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 3,000 ₪, אשר ישולם באמצעות הפקdon בסך 5,000 ₪ שהופקד בתיק

מ"ת 41307-06-17. יתרת הפקdon תוחזר לנאים או לנציג מטעמו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז בלוד בתוקן 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשע"ח, 08/11/2017 במעמד הנוכחים.

עמית פריז, שופט

הוקולד לעליידיסמן אבוטבול